

Blok tematyczny: Mój dom

Temat dnia: Mój dom - opis pokoju.

Cel lekcji: Kształcić rozumienie ze słuchu. Utrwalić stosowanie liczebników przy podawaniu daty. Powtórzyć związek rzeczownika z przymiotnikiem. Gromadzić i utrwalić nowe słownictwo. Wdrażać do pracy w grupie. Wyeksponować funkcję przyminka przy rzeczowniku. Wdrożyć uczniów do stosowania i rozpoznawania przymków w tekście. Uwrażliwić na piękno starych przedmiotów, podjąć temat szacunku dla przeszłości. Systematycznie wdrażać do płynnego czytania.

Pomoce:

Uczeń: przybory szkolne.

Nauczyciel: Tekst opowiadania dla każdego ucznia, rozsypanki wyrazowe do ćwiczeń.

Zapis w dzienniku: Powitanie nawiązujące do tematu lekcji. Ćwiczenie z liczebnikami wskazującymi na datę. Rozumienie ze słuchu. Opowiadanie **Pokój po babci**. Wskazywanie wybranych elementów czytanego tekstu. Przywołanie wiedzy o przymiotniku. Gromadzenie i utrwalenie nowego słownictwa. Łączenie w związki wyrazowe rzeczowników z przymiotnikami. Przyimek, nieodmienna, niesamodzielna część mowy. Przykłady przymków w tekście opowiadania. Praca w grupach. Podpisywanie wyrażeniami przymkowymi sytuacji wyciętych z gazet. Układanie dialogów z wykorzystaniem rozsypanki wyrazowej. Dialogowanie w grupach.

Przebieg:

1. Powitanie. *Dzień dobry wszystkim, którzy mają swój pokój. Dzień dobry wszystkim, którzy chcieliby mieć swój pokój. Dzień dobry wszystkim, którzy dbają o swój pokój. Dzień dobry wszystkim, którzy gromadzą w swoim pokoju cenne pamiątki.*

2. Podanie daty i krótkie ćwiczenie z liczebnikami.

3. Rozumienie ze słuchu.

N. czyta wyraźnie i powoli, a wcześniej kieruje do dzieci polecenie. *Słuchajcie uważnie. Postarajcie się wysłuchać, jak ma na imię główny bohater. Wysłuchajcie też, kto pozwala mu zająć swój pokój i co w tym pokoju się znajduje. Nie musicie zapamiętać wszystkiego, zapamiętajcie niektóre charakterystyczne elementy.*

4. Wiedza o przymiotnikach.

(N. przypomina uczniom krótko niezbędną wiedzę, odwołując się do ich pamięci)

Przymiotniki nazywają cechy ludzi, przedmiotów, zwierząt itp.

Odpowiadają na pytanie : Jaki, jaka, jakie? Występują w trzech rodzajach gramatycznych: męskim, żeńskim i nijakim, określają rzeczowniki.

5. Gromadzenie nazw przedmiotów i mebli, o których mówi się w opowiadaniu. Praca dwójkami, wypełnianie rozdanej tabelki.

Zadanie dla grupy: Wyszukajcie w tekście wyrazy nazywające różne przedmioty znajdujące się w pokoju babci, a w zasadzie w pokoju Jurka i wpiszcie je do tabeli razem z przymiotnikami, które je określają.

Wynik ćwiczenia:

przymiotniki	rzeczowniki
jasnorudy	pokój
secesyjne	łóżko (rama łóżka)
rzeźbiona	rama łóżka
stara	lampa
mosiężna	nóżka lampy
złocistobrązowy	abażur
piękna	broszka
kolorowe	oczko
zielony, wyblakły	materiał
stare	portrety
ciężkie	meble

6. Zakreślamy w tekście przymyki.

(Przyimek - niesamodzielna, nieodmienna część mowy, z rzeczownikiem tworzy wyrażenie przymikowe, "pomaga" rzeczownikowi wchodzić w związki wyrazowe, najczęściej z czasownikiem. Choć jest niesamodzielny gramatycznie, jest niezbędny w niektórych połączeniach).

Przykłady wyrażeń przymikowych: do domu, przed szkołą, w ławce, przy parku, od wujka, o mamie, nad rzeką, z domu itp.

7. Praca w grupach. Uczniowie otrzymują tekst opowiadania czytanego na początku lekcji. Ich zadaniem jest podkreślić w tekście wszystkie przymyki z rzeczownikami, czyli wyrażenia przymikowe. Po wykonaniu ćwiczenia, grupy odczytują na głos efekt swojej pracy.

N. przygotowuje także kolorowe gazety, aby uczniowie, wycinając z nich różne drobne elementy, mogli przedstawić znaczenie wyrażeń przymikowych. (Przykłady: stolik, na którym stoi kubek - dzieci podpisują: kubek na stole, dziecko stojące przed budynkiem - podpis: chłopiec przed sklepem itp.)

8. Dialogowanie z zastosowaniem przymików. Grupa otrzymuje odpowiedź. Pytanie musi ułożyć z rozsypanki wyrazowej: Przykłady:

pokój?, dostał, Po, Jurek, kim,

Jurek dostał pokój po babci.

wyjechała Jurka?, babcia, Dokąd,

Babcia wyjechała do cioci Basi.

Basia?, W, ciocia, jakim, mieście, mieszkała,

Ciocia Basia mieszkała w Gdańsku.

kiedyś, kogo, należały, babci?, Do, będą, pamiątki,

Pamiątki babci będą kiedyś należały do Jurka.

stało, Gdzie, łóżko z, w, bocznymi, secesyjne, ramami?, liście, rzeźbionymi,

Secesyjne łóżko z rzeźbionymi w liście bocznymi ramami stało pod ścianą.

wchodził pokoju babci na, Dlaczego, do, Jurek, palcach?

Jurek rozumiał, że pamiątki przeszłości mają wyjątkową wartość.

Zadanie domowe

Narysuj plan swojego pokoju i opisz położenie poszczególnych przedmiotów za pomocą przymków. Przeczytaj opowiadanie o pokoju Jurka. Pierwszych dziesięć linijek przeczytaj wielokrotnie. Przygotuj się do czytania na głos.

Dostałem pokój po babci. Nie był duży, przeciwnie. Był to malutki pokoik z wygodami, których oczekiwała starsza pani.

Wyjeżdżając do cioci Basi, która mieszkała w Gdańsku babcia powiedziała:

-W moim pokoju może zamieszkać Jurek, bo wiem, że mu to sprawi radość.

I rzeczywiście, miałem już dość mieszkania z młodszym bratem, więc perspektywa nowego terytorium wprawiła mnie w doskonały nastrój.

- Tylko proszę cię, Jurku, szanuj moje pamiątki, kiedyś będą należały do ciebie.

- Pewnie, babciu, przecież wiesz, że możesz na mnie liczyć - odpowiedziałem z przekonaniem, bo pokój babci miał w sobie czar, którego od zawsze chciałem zasmakować...

Tak więc, babcia ruszyła w drogę, a ja wszedłem do jasnorudego pokoiku, jakby na palcach, choć sam nie zdawałem sobie z tego sprawy. Pod ścianą stało secesyjne łóżko z rzeźbionymi w liście bocznymi ramami, a obok niego znajdował się stoliczek z nocną lampką. Lampka była stara. Mosiężna nóżka lampy utrzymywała na sobie złocistobrązowy abażur z falbanką. Zajrzałem do szuflady i zdziwiłem się, że babcia nie zabrała ze sobą pięknej broszki z koralowym oczkiem, a to oznaczało, że wróci. Chwilę ją oglądałem, po czym odłożyłem z powrotem do szuflady. Szafa na ubrania stała zaraz za łóżkiem. Jej środkowe drzwi z lustrem były leciutko uchylone. Jakby zapraszały do środka...

"Zaczynają się czary" - pomyślałem i spojrzałem na ścianę po lewej stronie. Widniały tam stare portrety, które w rodzinie gromadzono od pokoleń. Babcia miała nad nimi pieczę. Teraz będę miał ja. Nieprawdopodobne. Spojrzałem na ciężkie meble po drugiej stronie. Stały stłoczone jeden przy drugim, niektóre obite wyblakłym zielonym materiałem. Jak to się wszystko tu zmieściło... Spojrzałem na pudło wielkiego zegara w kącie pokoju. Będzie mnie budził, pomyślałem, ale tymczasem skierowałem się do uchylonej szafy...